

Ministerstwo Sprawiedliwości

Podsekretarz Stanu

Dariusz Mazur

DPK-III.053.4.2024

Dot. **VII.520.8.2022.JRO**

Warszawa, 29 stycznia 2025 r.

Pan

dr hab. Marcin Wiącek

Rzecznik Praw Obywatelskich

Szanowny Panie Rzeczniku,

w odpowiedzi na Pana pismo z dnia 16 grudnia 2024 r., w którym podnosi Pan, iż Ministerstwo Sprawiedliwości nie ustosunkowało się do argumentu, że *„tajemnica adwokacko-radcowska «nie obowiązuje» w sprawach sądowych, nie oznacza to przecież automatycznie, że nie obowiązuje ona także w relacjach pełnomocnika z Krajową Radą Sądownictwa i że pełnomocnik może swobodnie dysponować danymi z pism procesowych w celu wspierania swojej kariery zawodowej.”*, uprzejmie podnoszę, co następuje.

Po pierwsze, zdaniem Ministerstwa Sprawiedliwości, w piśmie z dnia 16 listopada 2024 r., ustosunkowano się także do wyżej wskazanego argumentu. Ze stanowiska tutejszego resortu wynika bowiem, że wraz z zainicjowaniem, wstąpieniem przez adwokata/radcę prawnego do udziału w postępowaniu sądowym, w zakresie objętym treścią pism procesowych sporządzonych przez tego profesjonalistę oraz załączonej do nich dokumentacji, informacje te nie stanowią tajemnicy zawodowej. Okoliczność ta determinuje szeroki dostęp do informacji zawartych w aktach przez osoby do tego uprawnione, tak na podstawie przepisów procesowych, jak i ustrojowych. Akta te stanowią „własność sądu” i dla dostępu do

nich innych organów nie ma znaczenia relacja profesjonalnego pełnomocnika z klientem. Bezprzedmiotowy jest zatem podnoszony argument, że adwokat/radca prawny, którego nie łączy żaden stosunek prawny z KRS, wskazuje sygnatury akt sądowych dla przeprowadzenia oceny jego kandydatury. Może to zrobić, bo te informacje nie są objęte tajemnicą zawodową. Ponadto, jeśli wyłączenie z tajemnicy miałyby ograniczać się jedynie do ścieżki proceduralnej, to niemożliwa byłaby np. lustracja bądź wizytacja wydziału dokonywana przez sędziego wizytatora w aspekcie sprawności postępowania. Nie sposób bowiem uznać, że w zakresie konkursu tajemnica działa, a w zakresie nadzoru administracyjnego już nie.

Po drugie, a co jest konsekwencją stanowiska zaprezentowanego w punkcie pierwszym, nie należy tracić z pola widzenia problematyki archiwizacji akt sądowych. Zgodnie z § 2 *rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 5 marca 2004 r. w sprawie przechowywania akt sądowych oraz ich przekazywania do archiwów państwowych lub do zniszczenia* (Dz. U. z 2022 r., poz. 1697, dalej: „rozporządzenie w sprawie archiwizacji akt”) akta spraw sądowych dzieli się na akta stanowiące materiały archiwalne zaliczane do kategorii „A” i akta niestanowiące takich materiałów, zaliczane do kategorii B. Okresy przechowywania akt sądowych w archiwum zakładowym są dość długie, niemniej w zakresie spraw o odszkodowanie za niesłuszne skazanie lub aresztowanie, należące do kategorii „A” (§ 6 ust. 1 pkt 5 *rozporządzenia w sprawie archiwizacji akt*) przechowywane są w archiwum sądu przez okres 3 lat (§ 8 ust 1 pkt 5 ww. rozporządzenia), po czym przekazywane są do archiwum państwowego, gdzie dostęp do tych akt mają pracownicy archiwum, a także obywatele. Biorąc pod uwagę krótki okres przechowywania akt w archiwum zakładowym, wiele informacji znajdujących się w tych aktach będzie wciąż aktualnych. Analogiczna sytuacja dotyczy spraw o roszczenia majątkowe związane z prawem autorskim czy wynalazczym (§ 12 ust. 1 pkt rozporządzenia, choć w tym przypadku okres przechowywania w archiwum zakładowym wynosi 10 lat - § 14 ust. 3 rozporządzenia). Niewątpliwie żaden stosunek prawny nie łączy adwokata/radcę prawnego z pracownikami archiwum czy obywatelami korzystającymi z zasobu

archiwalnego, a nie budzi wątpliwości, że nie ma potrzeby zwalniania profesjonalistów w tym zakresie z tajemnicy zawodowej.

Po trzecie, należy wziąć pod uwagę, iż choćby w przypadku konkursu na wolne stanowisko sędziowskie w sądzie okręgowym, te same sprawy do oceny może zgłosić adwokat/radca prawny i sędzia. Trudno dostrzec wartości, jakie miałyby różnicować kwestie zachowania tajemnicy przez adwokata/radcę prawnego, a sędziego w postępowaniu konkursowym na podstawie tych samych akt sprawy.

Reasumując, w ocenie Ministerstwa Sprawiedliwości, a co wynika z pism z dnia 30 sierpnia 2024 r. w sprawie DPK-III.053.2.2024, z dnia 16 listopada 2024 r. w sprawie DPK-III.053.4.2024 i pisma niniejszego, ujawnione przez adwokata/radcę prawnego okoliczności w pismach procesowych oraz dołączonych do nich załącznikach nie stanowią tajemnicy zawodowej, o której mowa w art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o advokaturze – Dz. U. z 2024 r., poz. 1564, oraz art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych – Dz. U. z 2024 r. poz. 499.

Należy zatem podtrzymać stanowisko sformułowane w piśmie z dnia 16 listopada 2024 r. znak DLPK-III.053.4.2024, iż nie ma podstaw do procedowania zmian ponad te, wskazane w odpowiedzi z dnia 30 sierpnia 2024r. znak DLKP-III.053.2.2024.

Łączę wyrazy szacunku

Dariusz Mazur
Podsekretarz Stanu

/podpisano elektronicznie/